

Mitä sinulle kuuluu?

Tuleeko kuulumisia kysyttyä naapureilta, sukulaisilta, ystävilä esim. soittamalla puhelimella tai käymällä visiitillä ihan kotona?

Nykypäivänä elämänmenomme tuntuu kiireiseltä ja sähköiseltä. Kuulemme toisistamme yhä enemmän sosiaalisen median välityksellä, vähemmän on kohtaamisia face to face, kasvokkain.

Yksinäisyyden kerrotaan lisääntyneen, niin vanhempien kuin nuorempienkin keskuudessa. Sen on todettu aiheuttavan masennusta ja muita terveysongelmia.

Sosiaalinen media ei korvaakaan yhteyden kokemusta toisen ihmisen kanssa. Ei ole läsnäoloa, kuuntelemista ja vuorovaikutusta. Kohtaaminen mediassa on yksipuolista. Joskin siellä voi omia mielipiteitään ja tunteitaan ilmaista ja saada niihin palautetta, positiivista tai negatiivista. Mutta vuorovaikutusta ja yhteyden tunnetta siellä ei voi samalla tavalla kokea kuin konkreettisissa keskustelu- ja läsnäolotilanteissa.

Meistä jokainen tarvitsee tulla nähdyksi ja kuulluksi. Elämä tuo myös tilanteita, jotka haastavat ja koettelevat meitä. Myös suru ja luopuminen koskettavat jokaista ajallaan. Jos ajatellaan tätä arkisen elämän kulkua, niin ainut varma asiahan elämässä on muutos.

Toki varmana pidän Taivaan Isän huolenpitoa ja Jeesuksen, Vapahtajamme pelastavaa ja armahtavaa rakkautta jokaista ihmislasta kohtaan. Tämä on sitä agape-rakkautta, joka ylittää täältä ajasta kuoleman rajan yli, ikuiseen elämään, taivaan kotiin saakka. Tätä rakkautta meidän ei tarvitse ansaita vaan saamme sen yksin armosta, yksin uskosta ja yksin Kristuksen sovitustyön tähden. Se antaa myös toivoa ja voimaa kaiken vaikean ja surunkin keskellä.

Kirjailija ja laulaja Hanna Ekola on kirjoittanut kirjassaan *Valoksi ja voimaksi* näin:

Luopumisen ikävästä, kivun koulusta, hämärän hiljaisuudesta ja suunnan etsimisestä nousee se elämäkokemus, joka arkisissa kohtaamisissamme säteilee eteenpäin viisautta, rohkeutta ja voimaa. Arjen aurinko loistaa kirkkaimpana siellä, missä ilo sulkee syliinsä surun, missä rauha koskettaa kaaosta ja missä menneisyys tekee sovinnon tulevaisuuden kanssa. Siellä valo on varjoa kirkkaampi, siellä toivo tavoittaa hämmentyneen ja siellä menneisyys muuttuu tulevaisuuden voimavaraksi.

Valoa ja voimia elämäsi! Kohtaamisiin!

-Kaija-Riitta Pomell